

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (десети състав)

1 декември 2021 година *

„Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „Steirisches Kürbiskernöl g.g.A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE“ — Абсолютно основание за отказ — Марка, включваща символи, емблеми или гербове — Емблема на една от областите на дейност на Съюза — Защитени географски указания — Член 7, параграф 1, буква и) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква и) от Регламент (ЕС) 2017/1001“

По дело T-700/20

Gabriele Schmid, с местожителство в Халбенрайн (Австрия), за която се явява А. Ginzburg, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явяват D. Hanf и M. Eberl, в качеството на представители,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд, е

Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, установена в Грац (Австрия), за която се явява I. Hödl, адвокат,

с предмет жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 23 септември 2020 г. (преписка R 2186/2019-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark и г-жа Schmid,

ОБЩИЯТ СЪД (десети състав),

състоящ се от: Ал. Корнезов, председател, К. Kowalik-Bańczyk и D. Petrлік (докладчик), съдии,

секретар: R. Ūkelyté, администратор,

* Език на производството: немски.

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 24 ноември 2020 г.,

предвид писмения отговор на EUIPO, подаден в секретариата на Общия съд на 25 януари 2021 г.,

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 1 февруари 2021 г.,

след съдебното заседание от 8 септември 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 На 8 юли 2011 г. жалбоподателят, г-жа Gabriele Schmid, подава в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) заявка за регистрация на марка на Европейския съюз на основание Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), изменен (заменен с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).
- 2 Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

- 3 Стоката, за която се иска регистрация, спада към клас 29 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. и отговаря на следното описание: „олио от тиквено семе, съответстващо на защитеното географско указание „олио от тиквено семе от Щирия“.
- 4 Заявката за марка е публикувана в *Бюлетин на марките на Общността* № 2011/207 от 2 ноември 2011 г. Марката е регистрирана на 9 февруари 2012 г. под номер 010108454.
- 5 На 1 март 2018 г. встъпилата страна, Landeskommer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Камара на земеделието и горите на провинция Щирия, Австрия), подава искане за обявяване на посочената марка за недействителна. Изтъкнатите от встъпилата страна

основания за обявяване на недействителност са тези, които са посочени в член 59, параграф 1 от Регламент 2017/1001 във връзка с член 7, параграф 1, букви з)—й) от същия регламент.

- 6 Що се отнася до основанието за недействителност по член 7, параграф 1, буква и) от Регламент 2017/1001 във връзка с член 59, параграф 1 от този регламент, встъпилата страна изтъква символа на Европейския съюз за „защитените географски указания“ в неговата немска редакция (наричан по-нататък „символът за ЗГУ“), предвиден в Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1), по следния начин:

- 7 С решение от 26 юли 2019 г. отделът по отмяна обявява спорната марка за недействителна.
- 8 На 26 септември 2019 г. жалбоподателят подава до EUIPO жалба срещу решението на отдела по отмяна на основание членове 66—71 от Регламент 2017/1001.
- 9 С решение от 23 септември 2020 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на EUIPO отхвърля жалбата, като приема, че спорната марка е била регистрирана в нарушение на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент 2017/1001 и съгласно член 59, параграф 1 от същия регламент тя трябва да бъде обявена за недействителна.

Искания на страните

- 10 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
  - да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- 11 EUIPO иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 12 Встъпилата страна иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,

- в случай че уважи искането на жалбоподателя, да върне преписката на EUIPO,
- да осъди жалбоподателя да му възстанови разноските, свързани с производството пред EUIPO и пред Общия съд.

От правна страна

- 13 Като се има предвид, че датата на подаване на разглежданата заявка за регистрация е 8 юли 2011 г. и тя има решаващо значение за установяване на приложимото материално право, приложими към обстоятелствата по спора са материалноправните разпоредби на Регламент № 207/2009 (вж. в този смисъл определение от 5 октомври 2004 г., Alcon/CXВП, C-192/03 P, EU:C:2004:587, т. 39 и 40 и решение от 23 април 2020 г., Gugler France/Gugler и EUIPO, C-736/18 P, непубликувано, EU:C:2020:308, т. 3 и цитираната съдебна практика).
- 14 Поради това, що се отнася до материалноправните норми, позоваването на член 7, параграф 1, буква и) и на член 59, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001, което правят страните и апелативният състав в обжалваното решение, следва да се разбира като позоваване на член 7, параграф 1, буква и) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009, доколкото тези две разпоредби имат еднакво съдържание с тези на Регламент 2017/1001, на които се прави позоваване.
- 15 В точки 20—23 от обжалваното решение апелативният състав приема, че член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 се прилага към емблемите, които се отнасят само до една от областите на дейност на Съюза, при това дори когато свързаната с такава дейност емблема засяга само някои държави членки. В точки 24—26 от решението той счита, от една страна, че с приемането на Регламент № 1151/2012 Съюзът е упражнил изключителната си компетентност да закриля защитените географски указания и поради това символът за ЗГУ представлява особен обществен интерес по смисъла на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009. От друга страна, той отбелязва, че знакът на спорната марка включва изцяло посочения символ и нито правото, нито задължението за използване на този символ предполагат правото той да бъде защитен като елемент от марка. От това апелативният състав заключава в точка 27 от даденото решение, че спорната марка е била регистрирана в нарушение на тази разпоредба и следователно тя трябва да бъде обявена за недействителна.
- 16 В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква само едно основание, което извежда от нарушение от апелативния състав на член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 във връзка с член 7, параграф 1, буква и) от същия регламент.
- 17 Според него член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 не допуска регистрирането на марка само когато тя съдържа символ на международна междуправителствена организация, който може да заблуди обществеността относно връзката между, от една страна, притежателя или ползвателя на тази марка и от друга страна, органа, към който препраща този символ. Това условие обаче в случая не било налице. Така или иначе в това отношение обжалваното решение не било мотивирано.
- 18 EUIPO счита, че доводите на жалбоподателя трябва да се отхвърлят. Първо, към датата, на която е поискана регистрацията на спорната марка, символът за ЗГУ вече бил определен в съответната правна уредба на Съюза. Второ, жалбоподателят не оспорвал

квалифицирането на символа за ЗГУ като емблема, представляваща особен обществен интерес. Трето, защитата съгласно правото на марките на символ на Съюза, както и символът за ЗГУ, противоречала на установената от Съюза система за защита на указанията за географски произход и е от естество да подкопае доброто ѝ функциониране.

- 19 От своя страна встъпилата страна счита, че символът за ЗГУ представлява особен обществен интерес и не може да бъде включен в марка на Съюза, тъй като такова включване не е разрешено от компетентния орган, а именно Европейската комисия. Тя изтъква също така, че този символ преобладава над спорната марка, потребителите не го уподобяват на издаван от Съюза етикет за качество и те ще свържат тази марка със Съюза, тъй като марката е била издадена от EUIPO.
- 20 Следва да се припомни, че член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 забранява регистрацията на марки, включващи символи, емблеми или гербове, различни от посочените в член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент (понастоящем член 7, параграф 1, буква з) от Регламент 2017/1001), т.е. различни от тези на държавите или на международните междуправителствени организации, които са били надлежно съобщени на държавите — страни по Конвенцията за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г., последно ревизирана в Стокхолм на 14 юли 1967 г. и изменена на 28 септември 1979 г. (*Recueil des traités des Nations unies*, том 828, № 11851, стр. 305 [обн. ДВ бр. 75, 24 септември 1965 г.], наричана по-нататък „Парижката конвенция“).
- 21 Съгласно текста на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 предвидената в тази разпоредба забрана се прилага когато, от една страна, даденият символ, емблема или герб представлява особен обществен интерес и от друга страна, компетентният орган не е разрешил регистрацията.
- 22 Освен това от съдебната практика следва, че всички тези условия са кумулативни, при което към тях се добавя и трето условие. Третото условие произтича от тълкуването на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 във връзка с член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент.
- 23 Всъщност съгласно последната разпоредба емблемите на международните междуправителствени организации, надлежно съобщени на държавите — страни по Парижката конвенция, са защитени само когато като цяло марката, която съдържа такава емблема, създава впечатление в обществеността за връзка между, от една страна, нейния притежател или ползвател и от друга страна, дадената международна междуправителствена организация, което следва пряко от член 6, трето, алинея 1, буква с) от Парижката конвенция (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2013 г., *Kreyenberg/CXВП* — Комисия (MEMBER OF €e euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, т. 38).
- 24 Ако обаче предоставената с член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 защита би могла се приложи дори когато това последно условие не е изпълнено, тя би била по-голяма от защитата, която член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент предоставя на емблемите на международните междуправителствени организации, надлежно съобщени на държавите — страни по Парижката конвенция (решение от 10 юли 2013 г., *MEMBER OF €e euro experts*, T-3/12, EU:T:2013:364, т. 38).

- 25 Няма обаче данни, че законодателят на Съюза е искал да предостави на символите, емблемите или гербовете, визирани в член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, по-голяма защита от тази на визираните в член 7, параграф 1, буква з) от същия регламент, така че обхватът на закрилата, предоставена с първата разпоредба, не би могъл да бъде по-голям от този на закрилата, предоставена с втората посочена разпоредба (вж. в този смисъл решения от 16 юли 2009 г., *American Clothing Associates/CХВП и СХВП/American Clothing Associates*, C-202/08 P и C-208/08 P, EU:C:2009:477, т. 80 и от 10 юли 2013 г., *MEMBER OF €e euro experts*, T-3/12, EU:T:2013:364, т. 39).
- 26 Поради това закрилата, предоставена на символите, емблемите или гербовете по член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, се прилага само когато, взета като цяло, марката, включваща подобен символ, емблема или герб, може да въведе обществеността в заблуда относно съществуващата връзка между, от една страна, нейния притежател или ползвател и от друга страна, органа, към който препраща символът, емблемата или гербът (решение от 10 юли 2013 г., *MEMBER OF €e euro experts*, T-3/12, EU:T:2013:364, т. 40 и 77).
- 27 В това отношение е уточнено, че с оглед на широката формулировка на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 тази разпоредба защитава и символите, емблемите или гербовете, които, макар да не обозначават всички дейности на Съюза, имат особена връзка с една от тези дейности. Всъщност фактът, че дадена емблема или герб са свързани с една от дейностите на Съюза, е достатъчен да се докаже, че е налице обществен интерес от нейната защита (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2013 г., *MEMBER OF €e euro experts*, T-3/12, EU:T:2013:364, т. 44).
- 28 Следователно закрилата по член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 е приложима по-конкретно когато разглежданата марка въвежда обществеността в заблуждение относно произхода на обозначаваните от нея стоки или услуги, като внушава, че те произхождат от органа, към който препраща възпроизвежданият или имитиран от нея символ, емблема или герб. Подобна закрила е приложима и когато е вероятно обществеността да приеме поради наличието в марката на такова възпроизвеждане или имитация на символ, емблема или герб, че дадените продукти или услуги се ползват от одобрението или гаранцията на органа, към който препраща този символ, тази емблема или този герб, или че те са свързани по друг начин с посочения орган (решение от 10 юли 2013 г., *MEMBER OF €e euro experts*, T-3/12, EU:T:2013:364, т. 78 и 97; вж. също по аналогия решение от 15 януари 2013 г., *Welte-Wenu/CХВП — Комисия (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES)*, T-413/11, непубликувано, EU:T:2013:12, т. 61).
- 29 С оглед на тези съображения следва да бъдат разгледани доводите, които са изтъкнати срещу обжалваното решение.
- 30 В случая апелативният състав е отхвърлил жалбата срещу решението за обявяване на спорната марка за недействителна на основание член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009, като е констатирал, че са изпълнени двете условия, припомнени в точка 21 по-горе.
- 31 От една страна, в точка 24 от обжалваното решение той приема, че символът за ЗГУ е от особен обществен интерес, тъй като е трябвало да бъде поставен върху стоките със съответстващо защитено географско указание, което не се оспорва от жалбоподателя. От друга страна, в точка 25 от решението той отбелязва, че спорната марка включва изцяло

символа за ЗГУ, а жалбоподателят не е доказал, че Комисията е разрешила той да бъде използван по този начин в съответствие с правото на марките, като подобно разрешение не следва и от Регламент № 1151/2012, което също не се оспорва от жалбоподателя.

- 32 Трябва обаче да се констатира, че апелативният състав не е разгледал третото условие, с оглед на което съгласно съдебната практика, изложена в точки 26—28 по-горе, може да се противопостави основанието за отказ по член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009.
- 33 Всъщност, както отбелязва жалбоподателят, нито една част от обжалваното решение не се отнася до въпроса дали поради наличието в спорната марка на възпроизведения символ за ЗГУ обществеността би могла да повярва, че обозначените с тази марка стоки се ползват от одобрението или гаранцията на органа, към който емблемата препраща, а именно Съюза, или че те са свързани с него по друг начин. По-специално в обжалваното решение апелативният състав не е разгледал въпроса дали начинът, по който символът за ЗГУ е бил включен в спорната марка, създава вероятност обществеността да повярва, че обозначените с тази марка стоки се ползват от гаранцията на Съюза за определен произход и за свойства, отговарящи на условията по Регламент № 1151/2012, за да получат защита въз основа на защитените географски указания.
- 34 В това отношение, противно на изложените в съдебното заседание твърдения на EUIPO, не може да се приеме, че в обжалваното решение апелативният състав е разгледал имплицитно дали спорната марка е внушавала на обществеността наличието на връзка между нейния притежател и Съюза. Всъщност освен самата констатация в точки 19 и 25 от това решение, че марката съдържа изцяло символа за ЗГУ, а в точка 26 — че дори спорната марка да не е идентична със символа за ЗГУ, това не би променило неговата преценка, апелативният състав изобщо не е разгледал начина, по който обществеността би могла да възприеме този символ като елемент от цялостната марка, нито въпроса дали това възприятие би могло да ѝ внуши, че обозначените от подобна марка стоки се ползват с гаранция от Съюза.
- 35 По този начин апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото, като не се произнесъл по едно от трите кумулативни условия, от които зависи прилагането на предвидената в член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 защита.
- 36 Никой от изтъкнатите от Комисията и от встъпилата страна доводи не поставя под въпрос този извод.
- 37 Първо, доводът на EUIPO, че символът за ЗГУ вече е бил определен от съответната правна уредба на Съюза към датата, на която е заявена регистрацията на спорната марка, позволява единствено да се установи, че този символ произхожда от Съюза.
- 38 В това отношение между страните е безспорно, че символът за ЗГУ представлява особен обществен интерес по смисъла на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009. Макар в случая да става въпрос за едно от условията за прилагане на предоставената с тази разпоредба защита, то е различно и е предпоставка за условието, отнасящо се до опасността обществеността да възприеме стоките, обозначени с включваща такъв символ марка, за одобрени или гарантирани от Съюза или за свързани по друг начин с него.

- 39 Второ, действително следва да се признае, както прави и ЕUIPO, че защитата въз основа на правото на марките на символ на Съюза като символ за ЗГУ по принцип може да засегне установената от Съюза система на защитени географски указания и да подкопае доброто ѝ функциониране. Всъщност предоставянето на подобна защита може да даде на притежателя на марка, включваща символа за ЗГУ, монопол върху неговото използване, който му позволява да забрани използването му от всички останали лица. Съгласно член 12 от Регламент № 1151/2012 обаче този символ трябва да може да се използва от всеки производител при етикетирането на неговите продукти, когато те отговарят на условията за включване в защитено географско указание.
- 40 Така или иначе прилагането на член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 налага да се направи конкретен и общ преглед на спорната марка за наличието на споменатата в точка 38 по-горе опасност, доколкото другите ѝ елементи могат да имат за последица това, че взета като цяло, тя да не е от естество да породи в съзнанието на потребителите идея за връзка между, от една страна, нейния притежател или нейния ползвател и от друга, органа, който притежава или използва емблемата, която е част от тази марка, нито да заблуди потребителите в това отношение (решение от 10 юли 2013 г., MEMBER OF € euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, т. 107).
- 41 В това отношение вземащите решение органи на ЕUIPO не трябва само да проверяват дали съответната емблема е възпроизведена изцяло или отчасти в марката, в която е включена. Те трябва също така да преценят дали, по-специално с оглед на нейния размер и разположение в рамките на такава марка, емблемата може да се възприеме от обществеността именно като емблема, дали има проста или сложна конфигурация от цветове или форми, дали е допълнена от други елементи от словесно или фигуративно естество, които смекчават или променят начина на нейното възприемане, или другите елементи на марката се налагат в цялостното впечатление, което тя създава.
- 42 Едва след подобна проверка може да се приеме — ако потребителите биха направили връзка между, от една страна, притежателя или ползвателя на съответната марка и от друга страна, органа, който притежава или използва емблемата, представляваща част от тази марка, или в случай че обществеността бъде подведена в това отношение — че съществува риск от засягане на установената от Съюза система на защитени географски указания.
- 43 Трето, противно на твърдението на встъпилата страна, отказът да се регистрира марка, съдържаща символа за ЗГУ, на основание член 7, параграф 1, буква и) от Регламент № 207/2009 не може да произтича само от обстоятелството, че компетентният орган не е разрешил такова използване. Всъщност липсата на подобно разрешение е само едно от необходимите условия за прилагане на предвидената в тази разпоредба закрила.
- 44 Четвърто, що се отнася до доводите на встъпилата страна, че символът за ЗГУ доминира в спорната марка, че потребителите не го възприемат като символ, подобен на издаден от Съюза етикет за качество, и че обществеността ще направи връзка между тази марка и Съюза, тъй като тя е била издадена от ЕUIPO, трябва да се констатира, че тези доводи се отнасят до преценката на възприемането на тази марка от потребителите. Такава проверка обаче не е направена в обжалваното решение. Следователно подобни доводи не могат да поставят под въпрос извода, че апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е извършил такава преценка.

- 45 В този контекст следва да се добави за изчерпателност, че противно на твърдението на жалбоподателя, дори да се приеме за установено обстоятелството, че към датата на подаване на заявката за регистрация обозначените със спорната марка стоки са отговаряли на условията по Регламент № 1151/2012, за да се ползват от закрилата, предоставяна от защитените географски указания, то това обстоятелство е без значение за тази проверка. От една страна, това обстоятелство означава единствено че съгласно член 12 от Регламент № 1151/2012 търгуващият с тези стоки оператор може да използва разглежданото географско указание, без обаче това да му дава право да използва такова указание като марка. От друга страна, дадените стоки могат да престанат да отговарят на посочените условия в бъдеще. Дори в този случай обаче съответната марка ще продължи да съдържа символа за ЗГУ и евентуално би могла още повече да въведе в заблуждение обществеността относно произхода или свойствата на обозначените с нея стоки.
- 46 От всичко изложено по-горе следва, че обжалваното решение трябва да се отмени.

По съдебните разноски

- 47 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. В случая EUIPO и встъпилата страна са загубили делото и жалбоподателят е поискал единствено EUIPO да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в настоящото производство. Поради това EUIPO следва да бъде осъдена да заплати освен направените от нея съдебни разноски и всички съдебни разноски, направени от жалбоподателя във връзка с настоящото производство. Съгласно член 138, параграф 3 от Процедурния правилник встъпилата страна понася направените от нея съдебни разноски в настоящото производство.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (десети състав)

реши:

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 23 септември 2020 г. (преписка R 2186/2019-4).**
- 2) EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на г-жа Gabriele Schmid.**
- 3) Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark понася направените от нея съдебни разноски.**

Корнезов

Kowalik-Bańczyk

Petrлік

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 декември 2021 година.

Подписи